

Един куманин даде знак с дълга права тръба. На тъмни върво-
лици войскари^{те} почнаха да се връщат към стана. Пресни сили отиваха
да ги заместят, за да пазят машините и крепостните порти.

Калоян обиколи всички стени, заедно с войводите Радул, Мана-
стър, Хрелко, Шишман и Тодор. Изглеждаше бодър, подмладен. Те прег-
ледаха пробивите на западната стена, ^{из} качиха се ^{по} хълмовете, които се
издигаха над Акропола, завиха към изток, спуснаха ^и към ^{непреливно} накупените
^{от} крепостни ^{стени} извивки на яките бойници, одобриха ^{свър}шената работа и се върнаха от-
ново нагоре, по северните хълмове.

Конете им бавно изпираха каменни баир. Като стигнаха до
най-високото място, Калоян спря за миг коня си и се загледа в града,
които се простираше под нозете му. Прекрасен и мамец, с многобройни-
те си кубета и звънарици, с тъмнозелените петна на градините, със
светлите кръгове на площадите. Източната му стена навлизаше чак на-
вътре в залива.

Морето дишаше тихо и спокойно. Само отвори^еме навреме север-
ният вятър леко къдреше гладката му синя вода. Далеч на юг се изди-
гаше тъмния връх на Олимп.

- Вирвам, че най-късно до други ден, градът на Тесалоника
ще бъде наш. После ^и ще претиснем Анри към Родосто и веднъж за винаги
ще свършим с латините. След това ^и ще почнем да уреждаме държавата си.
Стига бран... Стига кръв... Кълна се в ^{те} ^{свети Ивана,} ~~св~~ите моци на ^{она} свети Илари-
~~она~~ и ~~на~~ света Филотея, че ще ви ^адрувам двадесет години мир.
Кълна се в златозарната памет на чудотвореца, чиито моци лежат в
онзи храм, там долу... - каза царят, слезе от коня си, посочи към
църквата на свети Димитър и се поклони.

Недалеч от тях лумнаха огньовете на стана. В теменухените
сенки на здрача, езиците на пламъците се виеха като златни припор-
ци.

Калоян се отправи към един от огньовете. Войскарите го поз-